

Zamyšlení: 127. I silné osobnosti selhávají v oblasti sexu

Ž 73, 1 -17

Zamyšlení

I silné osobnosti selhávají v oblasti sexu

Když jsem byl u okna svého domu, pohleděl jsem za okenní mříž a uviděl jsem mezi prostoduchými, rozpoznal jsem mezi mládeží chlapce, jemuž chyběl rozum. Přecházel po ulici poblíž nároží, kráčel směrem k jejímu domu, za soumraku, k večeru, uprostřed noci a tmy.

A hle, jde mu naproti žena, oblečená jako prostitutka a se srdcem záludným. Je halasná a nevázaná, její nohy nemají doma stání. Hned je na ulici, hned na náměstích, na každém rohu číhá. Už ho drží, políbí ho a s nestoudnou tváří mu řekne:

Měla jsem obětovat pokojné oběti, dnes jsem splnila svoje sliby. Proto jsem ti vyšla naproti, abych tě usilovně hledala a našla jsem tě. Pokryla jsem svou pohovku přikrývkami, pestrobarevným egyptským plátnem. Navoněla jsem svou postel myrhou, aloe a skořicí.

Tak pojď, opájejme se milováním až do rána, potěšme se láskou. Vždyť můj muž není doma, odešel na dalekou cestu. Měsíc s penězi si vzal s sebou, přijde domů v den úplňku.

Přesvědčila ho svým mnohým přemlouváním, svými úlisnými rty jej svedla. Hned za ní jde, jako chodí vůl na porážku, či jako skáče jelen do zajetí. Až mu šíp probodne játra; jako pták pospíchá do pasti a neví, že mu jde o život.

Nyní mě, synové, slyšte, věnujte pozornost řečem mých úst. Ať se tvé srdce neobrátil k jejím cestám, ať nezabloudíš na její stezky, neboť je mnoho pobitých, které nechala padnout, všech, které zabila, je

bezpočet. Její dům — toť cesty do podsvětí, vedoucí dolů do kobek smrti.

Př 7,6-27

(ČSP)

Cizí žena (žena cizího muže) obchází první část knihy Přísloví prakticky od samého začátku. Vypadá to skoro tak, že kdyby jí nebylo, nebylo by co řešit. Prostor, kterého se jí dostává, je snad srovnatelný jen s její sokyní – Moudrostí.

Po krátkých upozorněních (Př 2,16-19; 5,3-5; 6,24-29) vrcholí její představování barvitým obrazem, který otec předkládá synovi.

Příběh nerozumného mladíka by mohl být antipísni Písně písní. V celém dosavadním líčení se obě snaží získat přízeň, zvou k sobě (Př 7,15nn; 9,14nn a 8,34; 9,1-6)

Je pravda ovšem, že ta druhá nabízí vodu kradenou a chléb pokoutný (Př 9,17). To co dělá, je zpřítomněním toho, co Hospodin nenávidí:

„přezíravé oči, zrádný jazyk, ruce, které prolévají nevinnou krev, srdce osnující ničemné plány, nohy rychle spěchající za zlem, křivý svědek, který šíří lži, a ten, kdo vyvolává mezi bratry sváry. (Př 6,16-19).

Syn v tom může nepochybně slyšet nejen rezonující Desatero, ale i opakování podvodné nabídky z Ráje. Zdá se, že aktéři jsou čtyři. Mladík, svádějící žena a její nepřítomný manžel, a Moudrost.

Oč tu běží? Proč je trestán mladík, když ten, kdo tady přináší zlo, je ta žena? Pomyslným pátým aktérem tohoto příběhu je nevěra.

Není ale nakonec jejím nejvlastnějším zhmotněním právě ta svůdná, svádějící žena? Koho na rozdíl od Moudrosti zpřítomňuje, reprezentuje? Možná právě v tomto zrcadle má syn zahlédnout sám sebe.

Pokud opustí Moudrost, bude jako nevěrná žena. (Podobně to slyší Izrael v Jer 3 a Oz 1 a 4). Vstoupí na stejnou cestu svévole, spojí s ní svoji cestu.

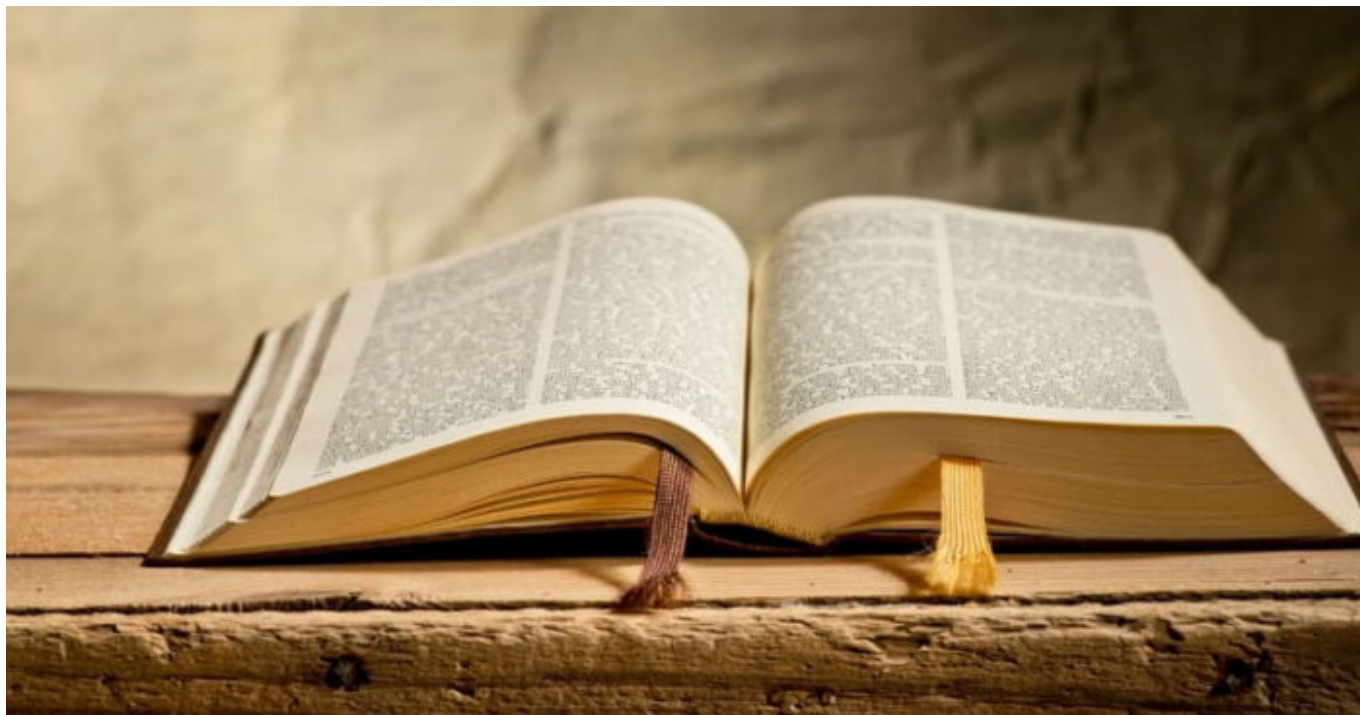
Nejsilnějším apelem tohoto obrazu je ale to, že v životě může jít na každém kroku o život. Jde o to pochopit to a podle toho se zařídit. Přidržet se Toho, který vede k životu. Pravého poznání se člověku dostává od Hospodina, ne pokoutně od Ďábla. Výstižně to říká žalmista :

„Přemýšlel jsem, jak se v tom všem vyznat, nesnadné se mi to zdálo. Teprve když jsem vstoupil do svatyně Boží, pochopil jsem, jaký vezmou konec.“ (Ž 73,15-17)

Podobný zápas vede i Jób. A o toto porozumění jde knize Přísloví. A je jedno, jaký převlek na sobě právě ta „žena“ má.

Petr Mrázek (Vsetín)

Původní, neupravená verze odeslaná do SŽ.

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)